

РЕШЕНИЕ

№ 1188

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 6-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестидевет декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА**

като разглежда докладваното от **ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА** Административно наказателно дело № 20211110207146 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д.И. Русев чрез процесуалния си представител срещу наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., издадено от Зам.кмета на Столична община, с което за нарушение на чл.18, т.1, б."а", б."б", б."в" и чл.35, ал.1 вр. чл.34, т.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО, отм./ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. Жалбоподателят научил за процесното наказателно постановление от покана за доброволно изпълнение и запорно съобщение от ЧСИ. В кантората на ЧСИ узнал за наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., издадено от Зам.кмета на Столична община, за деяние, извършено на 01.04.2017г. Твърди, че при издаването му били нарушени съществени процесуални правила – по време на деянието същото било съставомерно по чл.101 ЗАвтП, а не по чл.18, т.1, б."а", б."б", б."в" и чл.35, ал.1 вр. чл.34, т.3 НРУПОГТТСО. Прави възражение за изтекла давност поради факта на връчване на наказателното постановление извън срока, в който било допустимо наказателното преследване, по аргумент

на чл.84 ЗАНН вр.чл.80, ал.1, т.5 ЗАНН. Твърди, че били нарушени разпоредбите на чл.42и чл.57 ЗАНН – както в АУАН така и в НП, липсвали задължителни реквизити. Прави възражение за прилагане на хипотезата на чл.28 ЗАНН. Моли съда да отмени наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., издадено от Зам.кмета на Столична община като неправилно и незаконосъобразно. Прави искане за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по делото.

Въззиваемият се явява в съдебно заседание, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно – неоснователна и моли съда да остави в сила наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено:

По допустимостта на жалбата

Разпоредбата на чл.58, ал.1 ЗАНН предвижда, че препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя. Според ал.2, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Разпоредбата на чл.58, ал.2 ЗАНН регламентира като изключение от общото правило възможност за "неприсъствено" връчване на наказателното постановление, когато нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен. Тази норма е позитивно-правна законодателна фикция, по силата на която при наличието на регламентирани в нея предпоставки административно-наказващият орган отбелязва дата върху наказателното постановление, от която то се счита за връчено на нарушителя, без това действително да се е случило.

В настоящия случай АНО прилага към административната преписка известие за доставяне, от която е видно, че Столична община е връчила документ /неясно какъв/ на лице, което живее на посочения адрес, но е различно от нарушителя /на Валентина Р.а/. След като НП не е било надлежно връчено по правилата на ЗАНН и НПК, то и срокът за обжалването му не е започнал да тече, съответно оспорването е реализирано в срока

по чл.59, ал.2 ЗАНН.

С оглед съдебната практика следва да се приеме, че жалбата е депозирана в законния срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

На 01.04.2017г., в 17,10 часа, в гр.София, Д.И. Русев пътувал в автобус № 285, с инв.№ 2041. При извършена проверка от контрольори по редовността на пътниците към Столична община, след спирка: МС „Хан Кубрат“, с посока: „Надежда“, район: ”Надежда”, било установено, че пътникът пътувал без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците. Свидетелката М. Й. Д. – контрольор в „Център за градска мобилност“ - му съставила акт за установяване на административно нарушение № 0000305200/01.04.2017г., връчен на същата дата. Жалбоподателят не се възползвал от правото да депозира писмено възражение в законоустановения срок по чл.44, ал.1 ЗАНН. Въз основа на АУАН Зам.кметът на Столична община издал наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., с което за нарушение на чл.18, т.1, б.”а”, б.”б”, б.”в” и чл.35, ал.1 вр. чл.34, т.3 от НРУПОГТТСО, на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв.

От правна страна и доказателствата

С оглед служебното задължение на съда да следи за спазване на процесуалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът констатира:

Акт за установяване на административно нарушение № 0000305200/01.04.2017г. е издаден от компетентен орган, на основание Заповед № РД-09-97/11.11.2016г. на Изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“.

Съдът приема, че акт за установяване на административно нарушение № 0000305200/01.04.2017г. и наказателно постановление № 305200/25.04.2017г. са издадени в законовия срок.

Съдът намира, че в случая е извършено съществено нарушение на процесуалния закон поради следните причини:

НРУПОГТТСО /отм./ е приета с Решение № 520 по Протокол № 48/26.09.2013г., с последващи изменение и допълнения. В съответствие със Закона за нормативните актове подзаконовият нормативен акт е издаден при наличието на законова делегация. Съгласно чл.21 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ общинският съвет като орган на местно самоуправление има правомощие да издава подзаконови нормативни актове за регулиране на определени обществени отношения с местно значение, изброени в чл.21, ал.1 ЗМСМА. Общественият превоз, чиято легална дефиниция дава законодателят с разпоредбата на § 1, т.1 ДР на ЗАвтПр, в рамките на общината е предмет на регламентация от общинските съвети /чл.17, ал.5 от Закона за автомобилните превози - ЗАвтПр/. Съгласно чл.17, ал.1, т.1 и чл.21, ал.1, т.7 ЗМСМА общинските съвети могат да определят и таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт.

С изменението на ЗАвтП с ДВ, бр.9/2017г. е регламентирано общинският съвет да определя условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община /чл.21, ал.1, т.25 ЗМСМА/. В този смисъл контролните правомощия на местните власти във връзка с реда за осъществяване на обществения транспорт на пътници не са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Доказателство за това е изменената разпоредба на чл.91, ал.11 ЗАвтПр /ДВ, бр.9/2017г./, с която е въведена възможност за контрол по чл.101 ЗАвтПр.

Санкционните разпоредби, обаче, относно размера на глобата са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл.101 ЗАПр.

Съгласно чл.35, ал.7, т.1от НРУПОГТТСО /отм./, за нарушение на чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 от Наредбата /изразяващо се в пътуване без редовен превозен документ/ се налага глоба в размер на 200 лв. Анализът на относимата законова регламентация сочи, че общественият градски транспорт на територията на Столична община, осъществявана с автобуси е обществен транспорт по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗАПр. Съдържанието на посочените разпоредби недвусмислено сочи, че е налице пълно съответствие на признаците на деянието, посочено като административно нарушение в Закона и Наредбата, когато общественият градски транспорт е автобусен,

както е в процесния случай.

Т.е. е недопустимо Столичен общински съвет, при липсата на законова делегация, да създава различни от посочените в ЗАПр норми относно размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание, когато се отнася до извършване на проверки в автобусите от градския транспорт, както е в конкретния случай.

Съгласно чл.18 от НРУПОГТТСО /отм./ в превозните средства на обществения градски транспорт: 1/пътниците са длъжни: а/да притежават редовен превозен документ от слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б/да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в/при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продаван от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

За описаното деяние не е предвидена административнонаказателна отговорност, тъй като провереното лице пътува в автобус, а не в тролей или трамвай, което представлява съществено процесуално нарушение по чл.42, т.4 и т.5, и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН.

Изпълнителното деяние „пътуване без редовен превозен документ“ е елемент от фактическия състав на нарушението, което подлежи на санкциониране по реда на чл.101 от ЗАвТП, а не по чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО. Съгласно чл.101 ЗАвТП пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10 лв. до 50 лв. – за превози по общинските транспортни схеми. Разпоредбата на чл.101 ЗАПр няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е НРУПОГТТСО /отм./, още повече за същото нарушение да бъде предвидено по-високо по размер административно наказание – глоба. В съответствие с чл.15, ал.3 ЗНА противоречието между

закон и подзаконов нормативен акт води до отмяната на наказателно постановление № 305200/25.04.2017г.

Наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., издадено от Зам.кмета на Столична община, следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед заявената претенция от жалбоподателя за заплащане на направените разноски и изхода на делото – такива се дължат. Следва Столична община за заплати направените по делото разноски в размер на 700 лв., съгласно представените надлежни доказателства.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 305200/25.04.2017г., издадено от Зам.кмета на Столична община, с което на Д.И. Русев от гр.София, ж.к.“Дружба“, бл.223, вх.“В“, ап.84, ет.7, за нарушение на чл.18, т.1, б.”а“, б.”б“, б.”в” и чл.35, ал.1 вр. чл.34, т.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /отм./ е наложена глоба в размер на 200лв., на основание чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО /отм./.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д.И. Русев от гр.София, ж.к.“Дружба“, бл.223, вх.“В“, ап.84, ет.7, разноски по делото в размер на 700 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните

Съдия при Софийски районен съд: _____